

Kyjov

v socialistickém Československu

Roku 1948 proběhla elektrifikace obce.

V tomto roce bylo založeno v naší obci elektrářenské družstvo. Posléze bylo započato s vlastními pracemi. Zavedením elektrického proudu skončilo dosud používané světlo lampami petrolejovými a vyřadily se i žentoury tažené zvířecími potahy po všechny minulé roky. Elektrifikace znamenala velký přínos všem lidem v ulehčení práce a teprve pozdější doba ukázala, jak se této energii dá využívat na všech možných místech a všemi způsoby.

26. května 1950 postihla katastrof naší obce živelná pohroma – krupobití. Kroupy velikosti vlašských ořechů padající zprvu bez deště značně poškodily lepenkové střechy a úrodu. Žito na tehdejší rané jaro byla již v květu a byla kroupami úplně rozmlácena, jařiny odnožily a opožděný vzrůst doháněly, rovněž u brambor musela nať znovu obrůst. Po zničených ozimech byly zasety směsky a lny. Byla postižena celá severní část katastru, kdežto jižní strana byla částečně ušetřena. Potom následoval liják, jehož účinek byl znát na protlučených lepenkových střechách.

◀ Rodina Jelinkova, nedatováno (VM).

Práce ve Štůlách (nedatováno; MJ).

Branci v roce 1945 (Lja, LM).

Dům čp. 5 Matěje Polreicha, nedatováno (JP) a týž dům v roce 2011 (VM).

Hospodářství u Polreichů čp. 26, nedatováno (JP).

Švec Matěj Polreich (čp. 5) s příbuznými, nedatováno (JP).

Hasičská soutěž v Kyjově (otevření zbrojnice) roku 1954 (JH).

Svatba Anny a Josefa Jelinkových roku 1952 (Lja).

Zjara 1952 bylo započato se stavbou kovových stožárů vysokého elektrického napětí o 100 tisících voltech. Tato linka vede naším katastrem od západu na východ do Žďáru nad Sázavou, kde přecházejí přes les, musel být v šířce 35 metrů vykácen a tato vymýcená plocha se nesmí již znovu zalesňovat.

Stavba budovy místního národního výboru se prováděla brigádnicky roku **1953** za pomoci místních občanů. Je postavena v návsi ve svahovém terénu. V dolní části vpravo je umístěna prodejna Jednoty, nalevo má výzbroj místní požární sbor – motorovou stříkačku a ostatní hasičské nářadí. V horní části budovy jsou tři místnosti, a to velká zasedací místnost, kde se konají větší shromáždění, případně film, dále místnost místního národního výboru a malá třetí místnost, tuto nyní používají hasiči k uskladnění výstroje. Než byla kancelář postavena, tato se nacházela nouzově od roku 1945 postupně v čp. 6 u Teclů, v čp. 18 u Hyrše Stanislava a u Endála Josefa čp. 15.

1. července byla osada Šenklify přidělena k naší obci a dáno jí jméno Dvorce. Má 7 popisných čísel.

Roku **1957** bylo založeno jednotné zemědělské družstvo.

V naší obci bylo založeno 12. července jednotné zemědělské družstvo. Společně se začalo hospodařit od 1. ledna 1958. Byly rozorány meze, některé břehy byly srovnány buldozerem a tím docíleno velkých scelených honů. V začátcích družstvo zakoupilo starší traktor Zetor 25 a pomocí několika párů koní se prováděly veškeré práce. Brzy se začal stavět nový kravín z betonových panelů pro 72 kusů v hodnotě 500 000 Kčs, tento byl v roce 1959 dostavěn a v červenci naplněn. Byla provedena prohlídka všeho dobytku na tuberkulózu, zjištěný dobytek touto nákazou byl ustájen zvlášť a časem zlikvidován. Skot do té doby, než se svedl do kravína, byl ustájen po chlévech členů, zbývající část zůstala ve dvou stájích, a to v čp. 3 a 9. Prasata byla provizorně v čp. 37 a prasnice a selata taktéž ustájeny v čp. 2. Drůbeží byl zhotoven nouzový kurník, po několika letech byly slepice přemístěny na samotu k Novotným čp. 30. Postupem času slepice, prasata i prasnice z chovu vypuštěny a na místě onoho kurníku postaven dřevěný teletník, kam se svedla telata a menší skot. I pak došlo k zrušení teletníku a v roce 1972 postaveny na tomto místě zděné garáže a opravná pro traktory.

Po dvou letech založení družstva přistoupili zbývající zemědělci a tím dosáhla výměra půdy 161 ha mimo sloučených lesů. Mechanizace postupně vytlačovala koňské potahy, takže v roce 1972 již koní nebylo. V roce 1968 byla postavena ocelokalna v hodnotě 340 000 Kčs. V roce 1972 vlastnilo již družstvo čtyři silnější traktory, několik vlečných vozů a ostatní potřebné stroje a nářadí. Celkem 12 let pracovali členové na pracovní jednotky, v roce 1971 se přešlo na pevnou odměnu. Část záhumenek je soukromá, část společná. Byly postupně prováděny úpravy luk, suché byly rotavátorem překypřeny a znovu osety travinami, mokré louky zmeliorovány, zvláště za „bahny“ a v „pasekách“ byly srovnány břehy, zhotoveny dva betonové mostky, kudy prochází otevřená a dlážděná strouha, do níž jsou svedeny výstře drenáží. Mokré nevyhovující louky byly zalesněny, některé cesty byly zahrnuty a postupně se provádějí úpravy, naváží šterk a jiné potřebné práce.

Karel Gígal ml. a Jan Janda, 1956 (JH).

Dobový plakát.